

Opinia Komitetu Regionów „Wnioski legislacyjne Komisji w sprawie wspólnej polityki rolnej po przeprowadzeniu oceny jej funkcjonowania”

(2008/C 325/05)

KOMITET REGIONÓW

- Wyraża swe zaniepokojenie brakiem środków finansowych na rozwój obszarów wiejskich. Dalsze inwestycje związane z podejmowaniem nowych wyzwań nie powinny być finansowane wyłącznie z zasobów I filaru i dlatego domaga się, żeby uznano istnienie podobnego problemu w innych obszarach polityki UE, zwłaszcza w polityce spójności.
- Zdecydowanie zaleca wzmacnianie synergii między polityką rozwoju obszarów wiejskich a innymi obszarami polityki UE, zwłaszcza polityką spójności.
- Popiera coraz bardziej zdecydowane żądanie, by inwestować w badania dotyczące rolnictwa i wdrażać ich rezultaty; przyjmuje z zadowoleniem propozycję KE, by dążyć do uzyskania synergii z siódmym programem ramowym w dziedzinie badań naukowych.
- Jest zdania, że aby sprostać nowym wyzwaniom, Europa musi dążyć do osiągnięcia gospodarki zamkniętego obiegu i w tym celu stymulować i wspierać innowacje w całym rolnictwie.
- Uważa, że aby przeciwdziałać zmianom klimatycznym należy zachęcać do zintegrowanych strategii żywnościowych.
- Jest zdania, że aby regiony mogły poprawić równowagę ekologiczną, należy zachęcać je do produkcji i promocji lokalnej żywności i produktów pochodnych.
- Sugeruje, by zaproponowany wzrost kwoty mlecznej został rozszerzony do 2 % rocznie oraz by Komisja zabezpieczyła pozycję rolników na obszarach znajdujących się w trudnym położeniu w wypadku, gdyby została ona osłabiona w wyniku podniesionej kwoty mlecznej.
- Uważa, że na Europie spoczywa odpowiedzialność społeczna, aby dołożyć wszelkich starań, by wyniki obecnych i przyszłych rund negocjacji WTO uwzględniały zasady „ludzie, planeta, zysk”.
- Stwierdza, że władze lokalne i regionalne w większości państw członkowskich UE zgromadziły znaczne doświadczenie i wiedzę fachową w dziedzinie rozwoju obszarów wiejskich i przyjąłby z zadowoleniem, gdyby zaproponowano tym władzom szersze kompetencje w zakresie wdrażania i ukierunkowywania europejskiej polityki rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich.

Sprawozdawca: Lenie DWARSHUIS-VAN DE BEEK (NL/ALDE), członek rady wykonawczej prowincji Holandia Południowa

Dokumenty źródłowe

Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników

Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie zmian wspólnej polityki rolnej poprzez zmianę rozporządzeń (WE) nr 320/2006, (WE) nr 1234/2007, (WE) nr 3/2008 oraz (WE) nr [...] /2008

Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)

Wniosek dotyczący decyzji Rady zmieniającej decyzję 2006/144/WE w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007–2013) (przedstawiony przez Komisję) {SEC(2008) 1885} — {SEC(2008) 1886}

COM(2008) 306 wersja ostateczna — 2008/0103 (CNS) — 2008/0104 (CNS) — 2008/0105 (CNS) — 2008/0106 (CNS)

KOMITET REGIONÓW

Główne punkty opinii

1. Omawia strategiczne znaczenie rolnictwa i przemysłu agrospożywczego dla Europy, uwzględnia międzynarodowy zakres działalności przedsiębiorstw oraz popiera produkcję rolą wysokiej jakości na wszystkich obszarach, podziela pogląd Komisji Europejskiej (KE) o znaczeniu wspólnej polityki rolnej.

2. Zgadza się, że wyposażenie ludności europejskiej w system gwarantujący pewien poziom samowystarczalności żywnościowej wymaga w razie potrzeby zarządzania kryzysowego; przyznaje, że w odniesieniu do produkcji żywności nie zawsze możliwe jest w ramach rynku rozwiązanie równania, w którym zmiennymi są dochód wytwórcy i całość popytu ludności, co uzasadnia istnienie wspólnej polityki rolnej.

3. Podkreśla w związku z zaleceniami sformułowanymi we wnioskach legislacyjnych, że wiele zaleceń przedstawionych w jego opinii perspektywicznej „Ocena funkcjonowania wspólnej polityki rolnej” (CdR 197/2007) jest nadal aktualnych. Oprócz przedłożonych wniosków legislacyjnych potrzebne są jednak dalsze uproszczenia, aby rzeczywiście zmniejszyć obciążenia biurokratyczne organów regionalnych odpowiedzialnych za realizację WPR oraz rolników. Konieczne są zwłaszcza większe uproszczenia w odniesieniu do zasady współzależności. W tym kontekście poszerzenie wymagań w załączniku III nie może prowadzić do większych obciążeń. Ponadto przy wdrażaniu konkretnych rozwiązań dotyczących poszczególnych norm określonych w załączniku III trzeba uwzględnić czasami bardzo zróżnicowane naturalne i regionalne uwarunkowania. Trzeba też wziąć pod uwagę istniejące już uregulowania.

4. Inaczej niż w opinii perspektywicznej wzywa, by połączyć zniesienie obowiązkowego odłogowania z dobrowolnymi działaniami na rzecz ochrony środowiska dla określonych obszarów w ramach drugiego filaru.

5. Zaleca, by na tle aktualnej sytuacji na rynku mleka jeszcze raz przemyśleć propozycje dotyczące zwiększania kwot mlecz-

nych jako przygotowania do wycofania kwot. Należy wybrać właściwe instrumenty i zapewnić — w razie konieczności — środki finansowe, aby częściowo uniknąć ogromnie niekorzystnej sytuacji, jaką zniesienie kwot może spowodować w niektórych regionach o trudniejszych warunkach naturalnych i mniejszym potencjale w zakresie konkurencji.

6. Jest zdania, że ocena stanu WPR nie może ograniczać się do kontynuowania reformy z roku 2003, ale przede wszystkim musi stawić czoła nowej międzynarodowej koniunkturze żywnościowej. KR apeluje o rozsądek, aby podczas oceny stanu WPR nie zostały wyeliminowane w sposób nieodwracalny istniejące instrumenty rynkowe (za wyjątkiem instrumentu obowiązkowego odłogowania). W obliczu obecnej zmienności światowych rynków żywnościowych należy zachować możliwość ponownego uruchomienia w razie potrzeby tych instrumentów, nawet jeśli nie są one obecnie używane.

7. Zgadza się, że nowe wyzwania są ważne i że we wszystkich państwach członkowskich potrzebna jest silna zachęta, aby udało się zainicjować działania związane z tymi wyzwaniami.

8. Wyraża jednakże obawy, że proponowana przez Komisję forma modulacji oznacza, iż ogólnie dochody rolników mogłyby ulec znacznemu zmniejszeniu, zależnie od regionu.

9. Uważa, że Komisja nie powinna lekceważyć znaczenia tego, by uzgodnione ramy finansowe WPR do roku 2013 pozostały pewne.

10. Sugeruje, że niektóre z uwolnionych zasobów mogłyby być także zainwestowane w inne środki działania obok tych, które zostaną utworzone w związku z nowymi wyzwaniami, takie jak nowe środki pierwszego filaru wspierające wspólnotowy sektor hodowli owiec i kóz, tak istotny ze społecznego, gospodarczego i środowiskowego punktu widzenia, a poważnie zagrożony obecnie drastycznym zmniejszeniem pogłowia, jak również istniejące działania II filaru dotyczące gospodarstw rolnych, w różne nowe działania II filaru mające pomagać

rolnikom dostosowywać się do nowej sytuacji I filaru lub w inne nowe działania II filaru mające na celu pokrycie kosztów różnorodnych działań wielofunkcyjnego rolnictwa na rzecz ogółu.

11. Jest zdania, że równowaga między celami a środkami może być odmienna w przypadku regionów, które już do tej pory wdrożyły wiele środków zmierzających do podjęcia nowych wyzwań lub też już w dużym stopniu wykorzystają swoje zasoby, by stawiać czoła nowym wyzwaniom.

12. Sądzi, że jeśli europejska produkcja rolna ma uwzględnić podstawowe elementy polityki europejskiej, to stosowanie modulacji musi przede wszystkim wynikać z warunków produkcji, a nie z priorytetowego rozważania ogólnych kryteriów konkurencji.

13. Uważa, że decyzje w sprawie modulacji najlepiej jest podejmować na odpowiednim zdecentralizowanym szczeblu, by lepiej odzwierciedlać różnorodność potrzeb lokalnych i regionalnych. Państwa członkowskie i regiony powinny dysponować możliwością kierowania funduszy do drugiego filaru odpowiednio do faktycznych potrzeb.

14. W niniejszej opinii w sprawie wniosków legislacyjnych Komisji wyraża swe zaniepokojenie brakiem środków finansowych na rozwój obszarów wiejskich ogólnie, a w szczególności na sprostanie nowym wyzwaniom. Stwierdza zatem jasno, że w najbliższej przyszłości dalsze inwestycje związane z podejmowaniem nowych wyzwań nie powinny być finansowane wyłącznie z zasobów I filaru i dlatego domaga się, żeby uznano istnienie podobnego problemu w innych obszarach polityki UE, zwłaszcza w polityce spójności.

15. W niniejszej opinii zwraca szczególną uwagę na zakres wniosku zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich, którego celem są możliwie najlepsze rezultaty, jeśli chodzi o sprostanie nowym wyzwaniom.

16. W niniejszej opinii przedstawia pogląd na temat przyszłości WPR w perspektywie globalnej, przy uwzględnieniu kwestii istotnych w kontekście Światowej Organizacji Handlu (WTO), takich jak ochrona własności intelektualnej oraz unijne oznakowania jakościowe i energetyczne.

17. W niniejszej opinii apeluje do Komisji o zwrócenie się do KR-u o wniesienie wkładu w dalsze debaty i w kształtowanie polityki. Zapowiada również nowe inicjatywy Komitetu, takie jak zorganizowanie konferencji z udziałem zainteresowanych stron i opracowanie dokumentu przedstawiającego wizję przyszłości rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich w Europie, skupiającego się zwłaszcza na wpływie decyzji podejmowanych na szczeblu regionalnym, a także na dalszych działaniach na rzecz rolnictwa bardziej przyjaznego środowisku.

18. Podkreśla znaczenie rodzimego europejskiego przemysłu rolno-spożywczego oraz kluczową wagę bezpieczeństwa żywności i zabezpieczenia dostaw żywności, zważywszy, że UE jest obecnie największym importerem produktów rolnych na świecie.

19. Zważywszy, że sprawne przejście od wygaśnięcia kwot mlecznych w 2015 r. wymaga „miękkiego lądowania”, Komitet opowiada się za ich rocznym zwiększaniem o co najmniej 2 %, przynajmniej w stosunku do tych krajów i regionów, które mają większy potencjał produkcyjny. Ze względu na zachodzące

obecnie znaczne wahania wielkości i cen, mechanizmy zarządzania rynkiem powinny być nadal stosowane aż do wygaśnięcia systemu kwot produkcyjnych.

I. ZALECENIA POLITYCZNE

Wspólna polityka rolna

20. Uważa, że wspólna polityka rolna jest dziś istotna i ma wszelkie przesłanki, by zachować swe znaczenie w nieodległej przyszłości zważywszy, że jej funkcjonowanie będzie w dalszym ciągu przedmiotem debaty z uwagi na zwiększanie się światowego popytu na żywność, paszę, paliwa oraz włókna.

21. Wyraża pogląd, że rolnictwo europejskie nie może funkcjonować w coraz bardziej zglobalizowanym świecie bez silnej wspólnej polityki europejskiej wyposażonej w mechanizmy regulowania rynku. Polityka ta byłaby ukierunkowana, przy uwzględnieniu geograficznych, społecznych i gospodarczych różnic między regionami europejskimi, na osiągnięcie strategicznych celów oraz na popyt konsumencki i oferowałaby regionom szanse i możliwości zaangażowania się, zwłaszcza w zakresie nowych wyzwań. Polityka ta musi być przy tym zgodna z zasadami zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do kwestii gospodarczych, społecznych i ekologicznych, a także wnosić wkład w żywotność obszarów wiejskich.

22. Zgadza się ze zdaniem Komisji Europejskiej, że zmiany klimatyczne, bioenergia, gospodarka wodna i różnorodność biologiczna stanowią ważne wyzwania na przyszłość, także dla rolnictwa. W tym kontekście trzeba przeanalizować, w jaki sposób WPR może przyczynić się do pomyślnego przeprowadzenia koniecznych dostosowań. Wzywa, by należycie wziąć tu pod uwagę wcześniejsze działania państw członkowskich i regionów.

23. Wyraża zaniepokojenie propozycjami Komisji, aby kontynuować znoszenie wspólnotowych środków interwencyjnych w warunkach niestabilności rynków i uważa, że należy utrzymać dostępne obecnie instrumenty interwencji rynkowej finansowane z funduszy wspólnotowych.

24. Będzie kontynuować wysiłki na rzecz zapewnienia, że niezbędny przegląd WPR nie doprowadzi do renacjonalizacji tej polityki, co oznacza, że o ile wdrażanie i współfinansowanie WPR można powierzyć regionom i państwom członkowskim, o tyle sama wspólna polityka rolna, w tym jej strategia i budżet, musi być kształtowana na szczeblu wspólnotowym. Opowiada się za tym, by ustalone w ramach finansowych UE na lata 2007–2013 limity środków dla WPR pozostały niezmiennione do końca okresu finansowania.

25. Zaleca Komisji Europejskiej, aby — wobec obecnej sytuacji ekonomicznej i poważnego kryzysu, jaki dotyka krajów europejskich, ze szczególnie negatywnymi skutkami dla środowisk wiejskich — unikała przyjmowania środków przyczyniających się do wzrostu bezrobocia i zaprzestania działalności gospodarczej.

26. KR uważa, że płatności bezpośrednie powinny być ukierunkowane na zachowanie działalności rolniczej, chociaż można by je oddzielić od konkretnej produkcji. W tym kontekście ocena stanu WPR nie powinna służyć do podejmowania nowych kroków w kierunku oddzielania płatności bezpośrednich.

27. KR opowiada się za tym, by zarówno model historyczny, jak i model regionalny ewoluowały stopniowo w kierunku jednakowego wsparcia na jednostkę pracy na szczeblu wspólnotowym, zmienianego w zależności od udostępnianych społeczeństwu dóbr i usług w ramach rolnictwa wielofunkcyjnego.

28. Wskazuje, iż propozycja Komisji, by ustanowić pułap, poniżej którego wsparcie nie byłoby pokrywane, ze społecznego punktu widzenia mogłaby być postrzegana jako krok wstecz i ze względu na różnorodność regionalną mogłaby doprowadzić do poważnych konsekwencji społecznych w wielu regionach. Dlatego też uważa za konieczne wdrażanie środków upraszczających przy uwzględnieniu warunków panujących w każdym państwie członkowskim.

29. Mając na uwadze propozycję Komisji, by do 30 czerwca 2011 r. przedstawić sprawozdanie z warunków związanych ze stopniowym znoszeniem systemu kwot mlecznych, Komitet uważa, że wszelkie decyzje odnoszące się do przyszłości systemu kwot należy odłożyć do tego czasu.

30. Odnotowuje, iż Komisja sama uznaje, że zniesienie systemu kwot bądź jedynie stopniowe zwiększanie kwot doprowadzi prawdopodobnie do spadku cen.

31. Sugeruje, by w celu poradzenia sobie z nadmierną wielkością produkcji i wahaniem cen podczas oceny stanu WPR, oraz po wygaśnięciu systemu kwot, utrzymać odpowiednie mechanizmy bezpieczeństwa w zakresie zarządzania rynkiem.

32. Zaleca, by zachowano do ewentualnego zastosowania instrumenty rynkowe dotyczące mleka i produktów mlecznych, dopóki będzie to uznawane za przydatne, także po roku 2015.

33. Wzywa więc Komisję do ustanowienia nadzwyczajnego funduszu wspólnotowego, który w razie konieczności mógłby zostać uzupełniony środkami państwowymi, w celu poprawy rentowności gospodarstw rolnych znajdujących się w mniej konkurencyjnych regionach lub warunkach bądź w regionach o niekorzystnych warunkach naturalnych.

34. Sugeruje, że państwa członkowskie powinny mieć możliwość wspierania takich gospodarstw na różne sposoby, na przykład poprzez ponowne wyznaczenie obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania, udostępnienie środków z II filaru lub zastosowanie artykułu 68, w celu zapewnienia sieci bezpieczeństwa.

35. KR wzywa do zachowania rozwagi oraz zapewnienia, by podczas oceny stanu WPR nie zostały zlikwidowane instrumenty rynkowe dotyczące mleka i produktów mlecznych, a także uważa, że należy zachować aktualnie istniejące instrumenty.

36. Jest zdania, że wpływ rolnictwa na środowisko naturalne stanowi poważne wyzwanie, dlatego nadrzędnym celem UE powinno być uczynienie rolnictwa bardziej ekologicznym. Ważne jest przy tym kontynuowanie dyskusji na temat ochrony środowiska w rolnictwie.

Synergia, komplementarność i wytyczanie wspólnej polityki

37. Wyraża obawę, że próby zmieszczenia w zakresie pojęcia rozwoju obszarów wiejskich coraz większej liczby zagadnień, mogą okazać się problematyczne; poza tym zastanawia się, czy programy rozwoju obszarów wiejskich rzeczywiście stanowią najlepsze ramy dla reagowania na niektóre z tych wyzwań.

38. W istocie zauważa rosnący rozdźwięk między środkami dostępnymi w ramach drugiego filaru a znaczeniem celów, które należy osiągnąć, i to zarówno w odniesieniu do „nowych” jak i do „bieżących” wyzwań związanych z jakością infrastruktury gospodarczej i społecznej oraz z jakością środowiska naturalnego na obszarów wiejskich.

39. Uważa, że WPR przede wszystkim ma służyć rolnictwu i że nie może stać się jedynie częścią polityki spójności terytorialnej. Należyte uwzględnienie w ramach WPR specyfiki regionalnej i różnych systemów produkcji przyczynia się również do spójności terytorialnej. Jakiegokolwiek propozycje zmian wynikające z oceny jej funkcjonowania muszą w wystarczającym stopniu uwzględniać specyfikę regionalną i różne systemy produkcyjne w obrębie Unii Europejskiej.

40. KR przyjmuje z zadowoleniem zwiększenie elastyczności art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, lecz sądzi także, że to nie wystarczy, by sprostać likwidacji instrumentów rynkowych zaproponowanych przez Komisję, a w szczególności, by sprostać konsekwencjom zniesienia kwot mlecznych.

41. Wyraża pogląd, że przeobrażanie obszarów wiejskich w kierunku większej innowacyjności, bardziej zrównoważonego rozwoju i wyższej jakości usług dla wszystkich mieszkańców i podmiotów gospodarczych znacznie wykracza poza ramy rozwoju samego rolnictwa.

42. Popiera coraz bardziej zdecydowane żądanie, by inwestować w badania dotyczące rolnictwa i wdrażać ich rezultaty; przyjmuje z zadowoleniem propozycję KE, by dążyć do uzyskania synergii z siódmym programem ramowym w dziedzinie badań naukowych.

43. Apeluje do KE o zagwarantowanie, by polityka w zakresie pomocy państwa nie utrudniała niezbędnego wspierania innowacji i modernizacji gospodarstw rolnych i innych przedsiębiorstw spożywczych, potrzebnego ze względu na konieczność sprostania nowym wyzwaniom w zakresie konkurencyjności.

44. Zdecydowanie zaleca wzmocnienie synergii między polityką rozwoju obszarów wiejskich a innymi obszarami polityki UE, zwłaszcza polityką spójności. Przyjmuje z zadowoleniem wszelką sposobność wniesienia wkładu do przyszłych konsultacji w kontekście debaty, której celem będzie analiza tych synergii.

Większe odwołanie się do podejmowania decyzji na szczeblu regionalnym

45. Uwypuklając fakt, że wdrażanie wszystkich instrumentów WPR wywiera skutki na poziomie lokalnym podkreśla, że szczebel regionalny stwarza najlepsze możliwości maksymalizacji wyników przy wdrażaniu wspólnej polityki. Jednocześnie nie może jednak dochodzić do zakłóceń konkurencji między państwami członkowskimi czy regionami.

46. Stwierdza, że władze lokalne i regionalne w większości państw członkowskich UE zgromadziły znaczne doświadczenie i wiedzę fachową w dziedzinie rozwoju obszarów wiejskich, na przykład poprzez wdrażanie w ostatnim dziesięcioleciu takich programów jak PRODER oraz LEADER i przyjąłby z zadowoleniem, gdyby zaproponowano tym władzom szersze kompetencje w zakresie wdrażania i ukierunkowywania europejskiej polityki rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich.

47. Podkreśla, że szczebel regionalny jest odpowiedni do ustanowienia środków przyczyniających się do obniżenia kosztów administracyjnych WPR. Uważa też, że możliwość zwolnienia z obowiązkowej modulacji rolników, którzy otrzymują wsparcie w wysokości poniżej pewnego progu prowadziłaby do znacznej obniżki tychże kosztów na niektórych terenach.

48. Wskazuje, że odejście od historycznego modelu płatności w kierunku modelu regionalnego propagowanego przez Komisję pociąga za sobą konieczność znacznie szerszego stosowania kryteriów geograficznych oraz zajęcia się zagadnieniami leżącymi w kompetencjach władz regionalnych i lokalnych, takimi jak zarządzanie zasobami wodnymi, dostawa energii oraz planowanie przestrzenne.

49. Wskazuje na potrzebę zwiększenia wsparcia technicznego i edukacyjnego podczas wdrażania polityki rozwoju obszarów wiejskich.

50. Podkreśla konieczność lepszego i szerszego informowania producentów i konsumentów o sprawach dotyczących rolnictwa na szczeblu władz lokalnych i regionalnych, aby zwiększyć świadomość i poczucie odpowiedzialności różnych grup społecznych w odniesieniu do znaczenia rolnictwa w naszym codziennym życiu oraz zwrócić uwagę na rolę, jaką odgrywało ono w przeszłości, odgrywa obecnie i będzie odgrywać w przyszłości dla rozwoju gospodarczego i społecznego oraz ochrony środowiska.

51. Proponuje, by zdefiniowano i wprowadzono dodatkowe kryterium klasyfikacji przedsiębiorstw poniżej progu modulacji, umożliwiając w ten sposób rozróżnienie między dużymi, centralnie zarządzanymi przedsiębiorstwami a przedsiębiorstwami zarządzanymi lokalnie, lecz w ramach spółdzielni, a także pozwalając państwu członkowskiemu na zastosowanie środków wspierających, co umożliwiłoby tym spółdzielniom „miękkie lądowanie”.

Perspektywa globalna, zagadnienia handlu oraz przyszłość WPR

52. Zauważa, że w najbliższej przyszłości nastąpi silny wzrost popytu na towary rolne i żywność spowodowany eksplozją demograficzną na świecie połączoną ze wzrostem dobrobytu i siły nabywczej. Będzie się on utrzymywać w nadchodzących latach.

53. Zauważa, że wzrost liczby ludności oraz siły nabywczej doprowadzi także do wzrostu popytu na żywność wysokiej jakości, produkty żywnościowe wysoko przetworzone, mięso, produkty mleczne, a to z kolei prowadzić będzie do coraz większego niedoboru upraw przeznaczonych do produkcji żywności, w tym zbóż, włókna, pasz i innych surowców.

54. Obawia się, że zaproponowany wzrost kwoty mlecznej o 1 % rocznie w latach 2009–2013 może nie wystarczyć i proponuje, by została ona zwiększona do 2 % rocznie oraz by Komisja zabezpieczyła pozycję rolników na obszarach znajdujących się w trudnym położeniu w wypadku, gdyby została ona osłabiona w wyniku podniesienia kwoty mlecznej.

55. Uważa, że konieczne jest, by prawo wspólnotowe pozwalało na bardziej ambitne ramy relacji między poszczególnymi

zawodami, umożliwiając m.in. ustanowienie na szczeblu regionalnym lub krajowym środków w celu regulowania marży zysku każdego ogniwa łańcucha żywnościowego, nie zmieniając przy tym zasad konkurencji.

56. Jest zdania, że wspólna polityka rolna musi nadal dążyć do spełniania swoich zadań, wśród których znajduje się zapewnianie obywatelom UE wysokiej jakości produktów spożywczych po godziwych cenach, w wystarczającej ilości i z gwarancjami sanitarnymi, a gospodarstwu rolnemu ekonomicznej opłacalności, zachowanie dziedzictwa obszarów wiejskich oraz ochrona środowiska wiejskiego, tworząc jednocześnie warunki uczciwej konkurencji umożliwiające rolnictwu europejskiemu dalszą silną obecność na rynkach światowych.

57. By zapewnić takie same warunki w skali światowej, wzywa do zastosowania jednolitych norm fitosanitarnych, weterynaryjnych i ekologicznych do produktów spożywczych przeznaczonych do konsumpcji na terytorium Unii, pochodzących zarówno z UE, jak i z państw trzecich, oraz do przyznania niezbędnych zasobów organom kontroli granicznej, Biuru ds. Żywności i Weterynarii (FVO) oraz Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA).

58. Stwierdza, że produkcja żywności pozostaje główną ideą i zadaniem rolnictwa, natomiast uprawa roślin energetycznych dodatkowo wnosi wkład w osiągnięcie celów Wspólnoty dotyczących energii i klimatu oraz stanowi potencjał, dzięki któremu rolnictwo i obszary wiejskie mogą tworzyć wartość dodaną. Ponadto sugeruje, że zagadnienie to powinno zostać ponownie podjęte w kontekście nowych wyzwań.

59. Uważa, że na Europie spoczywa odpowiedzialność społeczna, aby dołożyć wszelkich starań, by wyniki obecnych i przyszłych rund negocjacji WTO uwzględniały zasady „ludzie, planeta, zysk”.

60. Sugeruje, aby przed zawarciem z WTO porozumienia w sprawie rolnictwa Komisja podpisała porozumienie w sprawie własności intelektualnej obejmujące oznaczenia geograficzne (uznane produkty regionalne).

61. Proponuje, by Komisja opracowała znak europejskiej żywności oparty na obecnie obowiązujących kryteriach.

Nowe wyzwania

62. Podkreśla, że nowym wyzwaniom związanym z WPR nie można sprostać wyłącznie w ramach WPR, należy je także uwzględnić w ramach innych obszarów polityki wspólnotowej.

63. Uważa, że aby przeciwdziałać zmianom klimatycznym należy zachęcać do zintegrowanych strategii żywnościowych. Strategie te pozwoliłyby zmniejszyć transport żywności i obejmowałyby zarządzanie energią i odpadami oraz opracowanie systemu znakowania opartego na kryterium pochodzenia, jakości i zrównoważonego rozwoju. System ten wykazywałby również całkowitą ilość energii zużytej do momentu dotarcia produktu do konsumenta.

64. Jest zdania, że aby regiony mogły poprawić równowagę ekologiczną, należy zachęcać je do produkcji i promocji lokalnej żywności i produktów pochodnych.

65. Jest świadomy, że art. 28 i 29 TWE zakazują ograniczeń ilościowych w przywozie, wywozie lub tranzycie towarów lub wszelkich środków o skutku równoważnym między państwami członkowskimi, ale uważa, że możliwe byłoby udzielenie zezwolenia na działania określone w pkt 60 i 61 opinii, mając na uwadze fakt, że Trybunał Sprawiedliwości zezwala na podejmowanie działań w imię ogólnego interesu publicznego, takich jak zwalczanie zmian klimatycznych; wzywa zatem do dalszego rozważenia proponowanych opcji.

66. Pragnie dodać, że dążenie do osiągnięcia pewnego poziomu samowystarczalności w zakresie niektórych produktów nie wyklucza ich importu z innych krajów.

67. W tym kontekście wzywa do udzielania subsydiów wywozowych tylko wtedy, gdy są one konieczne do odciążenia rodzimych rynków i gdy nie szkodzą rynkom w krajach rozwijających się.

68. Podkreśla ważność europejskiego przemysłu rolno-spożywczego oraz kluczowe znaczenie bezpieczeństwa żywności oraz zdolności B + R do opracowywania technologii opartych na zrównoważonym rozwoju, ponieważ UE jest obecnie największym importerem produktów rolnych na świecie.

69. Uważa, że rolnictwo europejskie może przede wszystkim połączyć cele lizbońskie (wiedza, badania i innowacje) z celami goteborskimi (zrównoważony rozwój) i stać się przykładem dla całego świata.

Rozwój obszarów wiejskich a wdrażanie celów drugiego filara

70. Uważa, że WPR, z dostosowanym drugim filarem, musi doprowadzić do rozwoju obszarów wiejskich uwzględniającego: wszystkie działania gospodarcze prowadzone na obszarach wiejskich, nowe warunki prowadzenia działalności rolniczej; bardziej kompleksowy rozwój obszarów wiejskich obejmujący całość obszarów wiejskich Unii i regiony o trudniejszych warunkach, takie jak obszary o niekorzystnych warunkach naturalnych (słabo zaludnione obszary, których rozwój utrudniony jest położeniem geograficznym, obszary górskie, wyspy czy obszary peryferyjne); obszary najbardziej dynamiczne, takie jak tereny podmiejskie zaopatrujące w żywność większość obywateli UE; wyzwania związane z rozwijaniem wiedzy; włączenie wymiennych obszarów do dużych jednostek geograficznych Unii.

71. Zauważa, że według najnowszych danych, większość populacji na świecie żyje w regionach zurbanizowanych, w granicach miejskich, i pod względem zaopatrzenia w żywność i wodę jest zależna od skutecznego zarządzania gruntami rolnymi. Zauważa ponadto, że na terenach zurbanizowanych istnieje silna potrzeba tworzenia rezerwatów przyrody i atrakcyjnych oraz dostępnych obszarów krajobrazowych, a do ich zrównoważonego utrzymania konieczna jest gwarancja wystarczającego wsparcia finansowego dla dochodów gospodarujących na nich rolników, po to, aby mimo przestrzegania zwiększonych zobowiązań wynikających z przepisów wspólnotowych mogli pozostać konkurencyjni i utrzymać opłacalność swoich gospodarstw.

72. Podkreśla, że wielofunkcyjny model rolnictwa w UE musi przyczynić się do zwalczania zmian klimatycznych oraz odzwierciedlać idee zrównoważonego rozwoju, konkurencyjności, zróżnicowania, samowystarczalności w zakresie żywności,

wrażliwości na potrzeby społeczeństwa i konsumentów oraz na dobro publiczne, a jego integralną częścią powinny być dobra praktyka rolnicza, ochrona środowiska i dobrostan zwierząt. Realizacja tych zadań rolnictwa leży w interesie ogółu i wkład ten stanowi godną wsparcia wartość finansową, o ile większe nakłady nie są wyrównywane przez sprawiedliwe ceny na wolnym rynku. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na udział w postępie gospodarczym i społecznym społeczności utrzymującej się z rolnictwa.

73. KR wnosi o usunięcie ustępu 2 art. 13, który ustanawia obowiązek, by „państwa członkowskie traktowały na zasadzie pierwszeństwa rolników, którzy otrzymują powyżej 15 000 EUR płatności bezpośrednich w ujęciu rocznym” zgodnie z warunkami uczestnictwa w systemach doradztwa rolniczego.

74. Zauważa, że zmiany klimatyczne oznaczają konieczność podejmowania dalszych środków w zakresie gospodarki wodnej, w tym takich, jak magazynowanie wody, kontrola poziomu wody, zapobieganie powodziom, zapobieganie niedoborom i zarządzanie dostawami wody.

75. Uważa, że Europa musi stymulować i wspierać wykorzystywanie w rolnictwie autentycznie odnawialnej energii i wspierać jej produkcję, koncentrując się nie tylko na biopaliwach i biopaliwach (drugiej generacji), ale także na energii słonecznej, energii wiatru, energii wodnej, ciepłe geotermicznym oraz kogeneracji.

76. Jest zdania, że aby sprostać nowym wyzwaniom, Europa musi dążyć do osiągnięcia gospodarki zamkniętego obiegu i w tym celu stymulować i wspierać innowacje w całym rolnictwie, nie tylko za pośrednictwem instytucji naukowych, ale również dzięki wspieraniu innowacji systemu, sieci i łańcucha oraz propagowaniu modernizacji wszystkich przedsiębiorstw wchodzących w skład łańcucha produkcji żywności, przetwarzania, gospodarowania odpadami, transportu i dystrybucji.

77. Sądzi, że należy wprowadzić profesjonalne gospodarowanie gruntami, by zapewnić zachowanie w dobrym stanie urodzajnej ziemi rolnej gwarantujące jej zrównoważone wykorzystanie do produkcji żywności na rynek wewnętrzny i zewnętrzny.

78. Jest zdania, że konkretne obszary rolne mają kluczowe znaczenie dla zachowania i przywrócenia różnorodności biologicznej i wysokiej wartości przyrodniczej oraz że związany z tym interes publiczny przedstawia wartość finansową i kwalifikuje się do płatności.

79. Jest zdania, że konkretne obszary rolne mają kluczowe znaczenie w oferowaniu możliwości rekreacyjnych i że związany z tym interes publiczny przedstawia wartość finansową i kwalifikuje się do płatności.

80. Sądzi, że konkretne obszary rolne mają kluczowe znaczenie w realizacji gospodarki wodnej i że związany z tym interes publiczny przedstawia wartość finansową i kwalifikuje się do płatności.

81. Mimo że udało się dostosować WPR do różnych wyzwań stojących przed nią od samego początku, Komitet jest zdania, że Komisja oraz jej przedstawiciele muszą poczynić większe wysiłki, by lepiej informować obywateli o celach, osiągnięciach i priorytetach WPR oraz angażować ich w tej dziedzinie i że zagadnienie to powinno w przyszłości stać się priorytetem polityki Komisji w zakresie komunikacji.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Artykuł 6 oraz załącznik III — 2008/0103 (CNS) — COM(2008) 306 wersja ostateczna

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 6</i></p> <p style="text-align: center;">Dobra kultura rolna zgodna z ochroną środowiska</p> <p>1. Państwa członkowskie dbają o to, by wszystkie grunty rolne, a w szczególności grunty, które nie są już wykorzystywane do celów produkcyjnych, były utrzymywane w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska. Państwa członkowskie definiują, na poziomie krajowym lub regionalnym, wymogi minimalne w zakresie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska na podstawie ram ustanowionych w załączniku III, uwzględniając szczególne cechy charakterystyczne odnośnych obszarów, włączając w to warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarowania, wykorzystanie gruntów, zmianowanie upraw, metody uprawy roli oraz strukturę gospodarstw.</p> <p>2. Państwa członkowskie inne niż nowe państwa członkowskie dbają o to, by grunty, które były trwałymi użytkami zielonymi w dniu przewidzianym na złożenie wniosków o pomoc obszarową na rok 2003, pozostaną trwałymi użytkami zielonymi. Nowe państwa członkowskie dbają o to, by grunty będące trwałymi użytkami zielonymi w dniu 1 maja 2004 r. nie zmieniły swojego przeznaczenia. Jednakże Bułgaria i Rumunia dbają o to, by grunty, które były trwałymi użytkami zielonymi w dniu 1 stycznia 2007 pozostały trwałymi użytkami zielonymi.</p> <p>Jednakże państwo członkowskie może, w należycie uzasadnionych okolicznościach, ustanowić odstępstwo od przepisów pierwszego akapitu, pod warunkiem podjęcia działań mających na celu przeciwdziałanie znaczącemu zmniejszeniu całkowitej powierzchni trwałych użytków zielonych na swoim terytorium.</p> <p>Pierwszy akapit nie ma zastosowania do gruntów będących trwałymi użytkami zielonymi przeznaczonymi do zalesiania, jeżeli takie zalesianie jest zgodne z zasadami ochrony środowiska, oraz z wyłączeniem plantacji choinek i gatunków szybko rosnących uprawianych przez krótki okres czasu</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 6</i></p> <p style="text-align: center;">Dobra kultura rolna zgodna z ochroną środowiska</p> <p>1. Państwa członkowskie dbają o to, by wszystkie grunty rolne, a w szczególności grunty, które nie są już wykorzystywane do celów produkcyjnych, były utrzymywane w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska. Państwa członkowskie definiują, na poziomie krajowym lub regionalnym, wymogi minimalne w zakresie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska na podstawie ram ustanowionych w załączniku III, uwzględniając szczególne cechy charakterystyczne odnośnych obszarów, włączając w to warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarowania, wykorzystanie gruntów, zmianowanie upraw, metody uprawy roli oraz strukturę gospodarstw.</p> <p>2. Państwa członkowskie inne niż nowe państwa członkowskie dbają o to, by grunty, które były trwałymi użytkami zielonymi w dniu przewidzianym na złożenie wniosków o pomoc obszarową na rok 2003, pozostaną trwałymi użytkami zielonymi. Nowe państwa członkowskie dbają o to, by grunty będące trwałymi użytkami zielonymi w dniu 1 maja 2004 r. nie zmieniły swojego przeznaczenia. Jednakże Bułgaria i Rumunia dbają o to, by grunty, które były trwałymi użytkami zielonymi w dniu 1 stycznia 2007 pozostały trwałymi użytkami zielonymi.</p> <p>Jednakże państwo członkowskie może, w należycie uzasadnionych okolicznościach, ustanowić odstępstwo od przepisów pierwszego akapitu, pod warunkiem podjęcia działań mających na celu przeciwdziałanie znaczącemu zmniejszeniu całkowitej powierzchni trwałych użytków zielonych na swoim terytorium.</p> <p>Pierwszy akapit nie ma zastosowania do gruntów będących trwałymi użytkami zielonymi przeznaczonymi do zalesiania, jeżeli takie zalesianie jest zgodne z zasadami ochrony środowiska, oraz z wyłączeniem plantacji choinek i gatunków szybko rosnących uprawianych przez krótki okres czasu.</p> <p><u>Środki wymienione w załączniku III należy traktować jako zalecane propozycje. Aby zapewnić dobrą kulturę rolną zgodnie z ochroną środowiska, zachęca się państwa członkowskie do wprowadzania większej liczby różnych środków, które byłyby przystosowane do warunków krajowych, regionalnych lub lokalnych.</u></p>

ZAŁĄCZNIK III

Zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska określone w art. 6

Kwestia	Normy
Erozja gleby: Ochrona gleby poprzez zastosowanie odpowiednich środków	— Minimalna pokrywa glebowa — Minimalne zagospodarowanie terenu odzwierciedlające warunki danego miejsca — Zachowanie tarasów
Substancja organiczna gleby: Utrzymywanie poziomów substancji organicznej gleby poprzez zastosowanie odpowiednich środków	— Normy dotyczące zmianowania upraw, w stosownych przypadkach — Gospodarowanie rżyskiem
Struktura gleby: Utrzymywanie struktury gleby poprzez zastosowanie odpowiednich środków	— Stosowanie odpowiednich maszyn

Kwestia	Normy
Minimalny poziom utrzymania: Zapewnienie minimalnego poziomu utrzymania oraz przeciwdziałanie niszczeniu siedlisk naturalnych	— Minimalne wymogi dotyczące obsady zwierząt lub/i odpowiednie systemy
	— Ochrona trwałych pastwisk
	— Zachowanie charakterystycznych cech krajobrazu, w tym, w razie potrzeby, żywoplotów, stawów, rowów, drzew rosnących w szpalerze, w grupach lub pojedynczo oraz miedz,
	— w razie potrzeby, zakaz karczowania drzewek oliwnych
	— Przeciwdziałanie wkraczaniu niepożądanego rośliności na użytki rolne
	— Utrzymanie gajów oliwnych i winnic w dobrym stanie wegetacyjnym
Ochrona zasobów wodnych i gospodarka wodna Ochrona wód przed zanieczyszczeniem i odpływem oraz zarządzanie wykorzystaniem wód	— Ustalanie stref buforowych wzdłuż cieków wodnych, — postępowanie zgodne z procedurami wydawania zezwoleń na wykorzystanie wody w celu nawadniania.

Uzasadnienie

Z uwagi na zasadę pomocniczości, Komisja Europejska powinna ustalać cele, a nie środki. Należy umożliwić władzom poniżej szczebla unijnego decydowanie o tym, jakie odpowiednie i skuteczne środki należy podjąć.

Należałoby już teraz wykreślić z załącznika III jeden konkretny, nieskuteczny środek, mianowicie ustalenie stref buforowych wzdłuż cieków wodnych.

Aby chronić ciek wodne przed zanieczyszczeniem i odpływem zaleca się podejmowanie odpowiednich działań wspierających. Ustalanie stref buforowych wzdłuż cieków wodnych mogłoby być użyteczne w niektórych wypadkach, aby osiągnąć cel ustalony przez Radę ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych. Jednakże ogólne zalecanie, by ustalać takie strefy wzdłuż wszystkich cieków wodnych nie byłoby praktyczne i wymagałoby zbyt dużych nakładów pracy.

Szereg państw członkowskich wykorzystuje na przykład gęstą sieć małych kanałów, w większości stworzonych przez człowieka, w celu odwadniania i kontrolowania poziomu wody. Ustalanie stref buforowych w takich miejscach mogłoby zabrać do 50 % powierzchni działek otoczonych tego rodzaju kanałami. Istnieje wiele sposobów osiągnięcia celów w zakresie jakości wody i gleby.

Poprawka 2

Artykuł 25 ust. 3 — 2008/0103 (CNS) — COM(2008) 306 wersja ostateczna

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Niezależnie od przepisów ust. 1 oraz zgodnie z warunkami ustalonymi w szczegółowych zasadach, o których mowa w art. 26 ust. 1, państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu redukcji lub wyłączenia z płatności w przypadku kwot nieprzekraczających 100 EUR na rolnika i na rok kalendarzowy, w tym redukcji i wyłączeń stosowanych do płatności na mocy art. 51 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.	Niezależnie od przepisów ust. 1 oraz zgodnie z warunkami ustalonymi w szczegółowych zasadach, o których mowa w art. 26 ust. 1, państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu redukcji lub wyłączenia z płatności w przypadku kwot nieprzekraczających 100 EUR na <u>dany system wsparcia</u> , na rolnika i na rok, <u>którego dotyczy wniosek kalendarzowy, w tym redukcji i wyłączeń stosowanych do płatności na mocy art. 51 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.</u>

Uzasadnienie

Z reguły to władze regionalne i lokalne są odpowiedzialne za wdrażanie rozwiązań WPR. Aby rzeczywiście uprościć procedury administracyjne w przebiegu procesów w tym systemie, trzeba wprowadzić powyższą poprawkę. Dlatego też należy oddzielnie traktować poszczególne systemy wsparcia.

Poprawka 3

Artykuł 47 — 2008/0103 (CNS) — COM(2008) 306 wersja ostateczna

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 47</p> <p style="text-align: center;">Regionalne przydzielanie pułapu, o którym mowa w art. 41</p> <p>1. Państwo członkowskie, które wprowadziło system płatności jednolitej zgodnie z tytułem III rozdziałami 1 do 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 może podjąć decyzję, najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2009 r., o stosowaniu systemu płatności jednolitej od 2010 r. na poziomie regionalnym na warunkach określonych w niniejszej sekcji.</p> <p>2. Państwa członkowskie określają regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, takimi jak ich struktura instytucjonalna albo administracyjna lub regionalny potencjał rolny.</p> <p>Państwa członkowskie posiadające mniej niż trzy miliony kwalifikujących się hektarów mogą zostać uznane za jeden jednolity region.</p> <p>3. Państwa członkowskie dzielą pułap, o którym mowa w art. 41, pomiędzy regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 47</p> <p style="text-align: center;">Regionalne przydzielanie pułapu, o którym mowa w art. 41</p> <p>1. Państwo członkowskie, które wprowadziło system płatności jednolitej zgodnie z tytułem III rozdziałami 1 do 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 może podjąć decyzję, najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2009 r., o stosowaniu systemu płatności jednolitej od 2010 r. na poziomie regionalnym na warunkach określonych w niniejszej sekcji.</p> <p>2. Państwa członkowskie określają regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, takimi jak ich struktura instytucjonalna albo administracyjna lub regionalny potencjał rolny.</p> <p>Państwa członkowskie posiadające mniej niż trzy miliony kwalifikujących się hektarów mogą zostać uznane za jeden jednolity region.</p> <p>3. Państwa członkowskie dzielą pułap, o którym mowa w art. 41, pomiędzy regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.</p> <p>4. Państwa członkowskie <u>podejmują działania wyszczególnione w ust. 1, 2 i 3 w porozumieniu z władzami szczebla niższego niż krajowy.</u></p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 4

Artykuł 68 — 2008/0103 (CNS) — COM(2008) 306 wersja ostateczna

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 68</p> <p style="text-align: center;">Przepisy ogólne</p> <p>1. Państwa członkowskie mogą, najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2009 r., podjąć decyzję o wykorzystaniu począwszy od 2010 r. do 10 % krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, na przyznawanie wsparcia rolnikom:</p> <p>a) z tytułu:</p> <p>(i) określonych rodzajów gospodarowania, które mają istotne znaczenie dla ochrony lub poprawy środowiska naturalnego,</p> <p>(ii) poprawy jakości produktów rolnych, lub</p> <p>(iii) poprawy wprowadzania do obrotu produktów rolnych;</p> <p>b) w celu podjęcia problemu szczególnych niedogodności, których doświadczają rolnicy w sektorze przetworów mlecznych, wołowiny, mięsa baraniego i koziego oraz w sektorze ryżu na obszarach najsłabszych pod względem gospodarczym lub wrażliwych pod względem środowiskowym,</p> <p>c) w obszarach podlegających restrukturyzacji i/lub objętych programami rozwoju w celu uniknięcia porzucenia ziemi i/lub w celu podjęcia problemu szczególnych niedogodności, których doświadczają rolnicy w tych obszarach,</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 68</p> <p style="text-align: center;">Przepisy ogólne</p> <p>1. Państwa członkowskie mogą, najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2009 r., 2010 r. lub 2011 r., podjąć decyzję o wykorzystaniu począwszy od 2010 r. do 10 % krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, na przyznawanie wsparcia rolnikom:</p> <p>a) z tytułu:</p> <p>(i) określonych rodzajów gospodarowania, które mają istotne znaczenie dla ochrony lub poprawy środowiska naturalnego, <u>w tym dobrostanu zwierząt,</u></p> <p>(ii) poprawy jakości produktów rolnych, lub</p> <p>(iii) poprawy wprowadzania do obrotu produktów rolnych;</p> <p>b) w celu podjęcia problemu szczególnych niedogodności, których doświadczają rolnicy w sektorze przetworów mlecznych, wołowiny, mięsa baraniego i koziego, <u>skrobi ziemniaczanej, lnu</u> oraz w sektorze ryżu na obszarach najsłabszych pod względem gospodarczym lub wrażliwych pod względem środowiskowym,</p> <p>c) w obszarach podlegających restrukturyzacji i/lub objętych programami rozwoju w celu uniknięcia porzucania ziemi i/lub w celu podjęcia problemu szczególnych niedogodności, których doświadczają rolnicy w tych obszarach,</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
d) w formie wkładu do premii z tytułu ubezpieczenia upraw zgodnie z warunkami określonymi w art. 69,	d) w formie wkładu do premii z tytułu ubezpieczenia upraw zgodnie z warunkami określonymi w art. 69,
e) fundusze wspólnego inwestowania dotyczące chorób zwierząt i roślin zgodnie z warunkami określonymi w art. 70.	e) fundusze wspólnego inwestowania dotyczące chorób zwierząt i roślin zgodnie z warunkami określonymi w art. 70.
2. Wsparcie dla działań, o których mowa w ust. 1 lit. a) może być przyznane wyłącznie:	2. Wsparcie dla działań, o których mowa w ust. 1 lit. a) może być przyznane wyłącznie:
a) jeżeli	a) jeżeli
(i) w odniesieniu do wsparcia z tytułu określonych rodzajów gospodarowania, o których mowa w ppkt (i), przestrzegane są wymogi dotyczące płatności rolnośrodowiskowych określone w art. 39 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005,	(i) w odniesieniu do wsparcia z tytułu określonych rodzajów gospodarowania, o których mowa w ppkt (i), przestrzegane są wymogi dotyczące płatności rolnośrodowiskowych określone w art. 39 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005,
(ii) w odniesieniu do wsparcia z tytułu poprawy jakości produktów rolnych, o którym mowa w ppkt (ii), jest ono zgodne z rozporządzeniem Rady (WE) nr 509/2006, rozporządzeniem Rady (WE) nr 510/2006, rozporządzeniem Rady (WE) nr 834/2007 i z rozdziałem I tytułu II części II rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz	(ii) w odniesieniu do wsparcia z tytułu poprawy jakości produktów rolnych, o którym mowa w ppkt (ii), jest ono zgodne z rozporządzeniem Rady (WE) nr 509/2006, rozporządzeniem Rady (WE) nr 510/2006, rozporządzeniem Rady (WE) nr 834/2007 i z rozdziałem I tytułu II części II rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz
(iii) w odniesieniu do wsparcia z tytułu poprawy wprowadzania do obrotu produktów rolnych, o którym mowa w ppkt (iii), przestrzegane są kryteria określone w art. 2–5 rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 oraz	(iii) w odniesieniu do wsparcia z tytułu poprawy wprowadzania do obrotu produktów rolnych, o którym mowa w ppkt (iii), przestrzegane są kryteria określone w art. 2–5 rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 oraz
b) przyznawane jest wyłącznie na pokrycie dodatkowych kosztów, które zostały rzeczywiście poniesione oraz zrekompensowanie utraconych dochodów w celu spełnienia danego celu.	b) przyznawane jest wyłącznie na pokrycie dodatkowych kosztów, które zostały rzeczywiście poniesione oraz zrekompensowanie utraconych dochodów w celu spełnienia danego celu.
3. Wsparcie dla działań, o których mowa w ust. 1 lit. b) może być przyznane wyłącznie:	3. Wsparcie dla działań, o których mowa w ust. 1 lit. b) może być przyznane wyłącznie:
a) po pełnym wdrożeniu systemu płatności jednolitej w danym sektorze zgodnie z art. 54, 55 i 71.	a) po pełnym wdrożeniu <u>lub w perspektywie wdrożenia w ciągu trzech lat</u> systemu płatności jednolitej w danym sektorze zgodnie z art. 54, 55 i 71.
b) w zakresie niezbędnym do utworzenia zachęt w celu utrzymania aktualnego poziomu produkcji.	b) w zakresie niezbędnym do utworzenia zachęt w celu utrzymania aktualnego poziomu produkcji.
4. Wsparcie w ramach działań, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i e) jest ograniczone do 2,5 % krajowych pułapów określonych w art. 41, przy czym państwa członkowskie mogą ustanawiać swoje limity dla poszczególnych działań.	4. Wsparcie w ramach działań, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i e) jest ograniczone do 2,5 % krajowych pułapów określonych w art. 41, przy czym państwa członkowskie mogą ustanawiać swoje limity dla poszczególnych działań.
5. Wsparcie dla działań, o których mowa w:	5. Wsparcie dla działań, o których mowa w:
a) ust. 1 lit. a) i d) przybiera formę dodatkowych płatności rocznych,	a) ust. 1 lit. a) i d) przybiera formę dodatkowych płatności rocznych,
b) ust. 1 lit. b) przybiera formę dodatkowych płatności rocznych, takich jak płatności pogłównie lub premia z tytułu użytków zielonych,	b) ust. 1 lit. b) przybiera formę dodatkowych płatności rocznych, takich jak płatności pogłównie lub premia z tytułu użytków zielonych,
c) ust. 1 lit. c) przybiera formę zwiększenia wartości jednostkowej i/lub liczby uprawnień do płatności przysługujących rolnikom,	c) ust. 1 lit. c) przybiera formę zwiększenia wartości jednostkowej i/lub liczby uprawnień do płatności przysługujących rolnikom,
d) ust. 1 lit. e) przybiera formę rekompensat, określonych w art. 70.	d) ust. 1 lit. e) przybiera formę rekompensat, określonych w art. 70.
6. Przenoszenie uprawnień do płatności ze zwiększonymi wartościami jednostkowymi i dodatkowymi uprawnieniami do płatności, o których mowa w ust. 5 lit. c) może być dozwolone jedynie, jeżeli przeniesieniu uprawnień towarzyszy przeniesienie równoważnej liczby hektarów.	6. Przenoszenie uprawnień do płatności ze zwiększonymi wartościami jednostkowymi i dodatkowymi uprawnieniami do płatności, o których mowa w ust. 5 lit. c) może być dozwolone jedynie, jeżeli przeniesieniu uprawnień towarzyszy przeniesienie równoważnej liczby hektarów.

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>7. Wsparcie dla działań, o których mowa w ust. 1 jest zgodne z innymi środkami i strategiami politycznymi Wspólnoty.</p> <p>8. Państwa członkowskie gromadzą fundusze niezbędne do zapewnienia wsparcia, o którym mowa w:</p> <p>a) ust. 1 lit. a), b), c) i d) poprzez zastosowanie liniowego zmniejszenia uprawnień przyznanych rolnikom i/lub wykorzystanie rezerwy krajowej,</p> <p>b) ust. 1 lit. e) poprzez zastosowanie, jeżeli jest to konieczne, liniowego zmniejszenia jednego lub większej ilości płatności, które mają być dokonane na rzecz beneficjentów odnośnych płatności zgodnie z niniejszym tytułem oraz w ramach limitów określonych w ust. 1 i 3.</p> <p>9. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2, określa warunki przyznawania wsparcia, o którym mowa w niniejszej sekcji, w szczególności w celu zapewnienia spójności z innymi środkami i strategiami politycznymi Wspólnoty oraz w celu uniknięcia kumulowania wsparcia.</p>	<p>7. Wsparcie dla działań, o których mowa w ust. 1 jest zgodne z innymi środkami i strategiami politycznymi Wspólnoty.</p> <p>8. Państwa członkowskie gromadzą fundusze niezbędne do zapewnienia wsparcia, o którym mowa w:</p> <p>a) ust. 1 lit. a), b), c) i d) poprzez zastosowanie liniowego zmniejszenia uprawnień przyznanych rolnikom i/lub wykorzystanie rezerwy krajowej,</p> <p>b) ust. 1 lit. e) poprzez zastosowanie, jeżeli jest to konieczne, liniowego zmniejszenia jednego lub większej ilości płatności, które mają być dokonane na rzecz beneficjentów odnośnych płatności zgodnie z niniejszym tytułem oraz w ramach limitów określonych w ust. 1 i 3.</p> <p>9. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2, określa warunki przyznawania wsparcia, o którym mowa w niniejszej sekcji, w szczególności w celu zapewnienia spójności z innymi środkami i strategiami politycznymi Wspólnoty oraz w celu uniknięcia kumulowania wsparcia.</p> <p><u>10. Przy podejmowaniu decyzji o wykorzystaniu począwszy od 2010 r. do 10 % krajowych pułapów, państwa członkowskie konsultują się z władzami szczebla niższego niż krajowy.</u></p>

Uzasadnienie

Artykuł 68 jest nadal przedmiotem ożywionych dyskusji. Wiele państw członkowskich i regionów będzie potrzebowało więcej czasu na podjęcie decyzji o wysokości krajowego pułapu, który chcą wykorzystać, i o sposobie uczynienia tego. Mogą także chcieć dodać większą liczbę celów w ramach przepisów ogólnych. Wreszcie, aby dalsze oddzielanie płatności od produkcji było mniej dotkliwe, należałoby umożliwić na mocy art. 68 bardziej stopniowe wprowadzanie zmian oraz przewidzieć środki wsparcia.

Poprawka 5

Artykuł 1 ust. (6) pkt 2 lit. b) — 2008/0105 (CNS) — COM(2008) 306 wersja ostateczna

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>b) Zgodnie z warunkami ustalonymi w szczegółowych zasadach, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu redukcji lub anulowania płatności w przypadku kwot nieprzekraczających 100 EUR na rolnika i na rok kalendarzowy, w tym redukcji i wykluczenia ze stosowanych do płatności bezpośrednich na mocy art. 25 rozporządzenia (WE) [Nr XXXX/2008 (nowe rozporządzenie o systemach wsparcia bezpośredniego)].</p>	<p>b) Zgodnie z warunkami ustalonymi w szczegółowych zasadach, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu redukcji lub anulowania płatności w przypadku kwot nieprzekraczających 100 EUR na rolnika, <u>na działanie i na rok, którego dotyczy wniosek kalendarzowy, w tym redukcji i wykluczenia ze stosowanych do płatności bezpośrednich na mocy art. 25 rozporządzenia (WE) [Nr XXXX/2008 (nowe rozporządzenie o systemach wsparcia bezpośredniego)].</u></p>

Uzasadnienie

Z reguły to władze regionalne i lokalne są odpowiedzialne za wdrażania rozwiązań WPR. Aby rzeczywiście uprościć procedury administracyjne w przebiegu procesów w tym systemie, trzeba wprowadzić powyższą poprawkę. Dlatego też w obliczeniach należy oddzielnie ujmować poszczególne działania.

Poprawka 6

Załącznik II — 2008/0105 (CNS) — COM(2008) 306 wersja ostateczna

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz indykatywny rodzajów działań związanych z priorytetami, o których mowa w art. 16a

Priorytet: Zmiany klimatyczne		
Rodzaje działania	Artykuł i środek	Potencjalne skutki
Poprawa efektywności stosowania nawozów azotowych (np. zmniejszenie stosowania nawozu, sprzęt, rolnictwo precyzyjne), poprawa w zakresie przechowywania nawozu naturalnego	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych Artykuł 28: <u>Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych</u> Artykuł 29: <u>Współpraca przy opracowywaniu nowych produktów, procesów i technologii w sektorze rolniczym i żywnościowym oraz w sektorze leśnictwa.</u> Artykuł 39: Płatności rolnośrodowiskowe	Zmniejszenie emisji metanu (CH ₄) i podtlenku azotu (N ₂ O).
Poprawa wydajności energetycznej	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych Artykuł 28: <u>Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych</u> Artykuł 29: <u>Współpraca przy opracowywaniu nowych produktów, procesów i technologii w sektorze rolniczym i żywnościowym oraz w sektorze leśnictwa.</u>	Zmniejszenie emisji dwutlenku węgla (CO ₂) poprzez oszczędności energii.
<u>Zmniejszanie transportu żywności</u>	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych Artykuł 28: <u>Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych</u> Artykuł 29: <u>Współpraca przy opracowywaniu nowych produktów, procesów i technologii w sektorze rolniczym i żywnościowym oraz w sektorze leśnictwa.</u> Artykuł 53: <u>Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej</u> Artykuł 54: <u>Wsparcie dla tworzenia i rozwoju działalności gospodarczej</u> Artykuł 56: <u>Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej.</u>	Zmniejszenie emisji dwutlenku węgla (CO ₂) poprzez oszczędności energii.
Metody użytkowania gleby (np. sposoby uprawy, międzyplony, zmianowanie zróżnicowanych upraw)	Artykuł 39: Płatności rolnośrodowiskowe	Zmniejszenie emisji podtlenku azotu (N ₂ O); sekwestracja dwutlenku węgla.
Zmiany sposobu użytkowania gruntów (np. przekształcenie gruntów ornych w pastwiska, trwałe odłogowanie, zmniejszenie intensywności użytkowania rekultywacja i odtwarzanie gleb organicznych)	Artykuł 39: Płatności rolnośrodowiskowe	Zmniejszenie emisji podtlenku azotu (N ₂ O); sekwestracja dwutlenku węgla.

Priorytet: Zmiany klimatyczne

Rodzaje działania	Artykuł i środek	Potencjalne skutki
Ekstensyfikacja hodowli (np. ograniczenie liczebności stada, zwiększenie wypasu)	Artykuł 39: Płatności rolnośrodowiskowe	Zmniejszenie emisji metanu (CH ₄).
Zalesianie	Artykuły 43 i 45: Pierwsze zalesianie gruntów rolnych i gruntów nierolniczych	Zmniejszenie emisji podtlenku azotu (N ₂ O); sekwestracja dwutlenku węgla.
Zapobieganie pożarom lasów	Artykuł 48: Przywrócenie potencjału leśnego oraz wprowadzanie działań zapobiegawczych	Sekwestracja dwutlenku węgla w lasach i zapobieganie emisji dwutlenku węgla (CO ₂).

Priorytet: Odnawialne źródła energii

Rodzaje działań	Artykuł i środek	Potencjalne skutki
Produkcja biogazu — stacje fermentacji beztlenowej wykorzystujące odpady zwierzęce (w gospodarstwach i produkcji lokalnej)	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych <u>Artykuł 28: Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych</u> <u>Artykuł 29: Współpraca przy opracowywaniu nowych produktów, procesów i technologii w sektorze rolniczym i żywnościowym oraz w sektorze leśnictwa.</u> Artykuł 53: Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej	Zastępowanie paliw kopalnych; Zmniejszenie emisji metanu (CH ₄).
Wieloletnie rośliny energetyczne (zagajniki o krótkiej rotacji i rośliny trawiaste)	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych	Zastępowanie paliw kopalnych; sekwestracja dwutlenku węgla; zmniejszenie emisji podtlenku azotu (N ₂ O).
Przetwarzanie biomasy rolniczej/leśnej na energię odnawialną	Artykuł 28: Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych <u>Artykuł 29: Współpraca przy opracowywaniu nowych produktów, procesów i technologii w sektorze rolniczym i żywnościowym oraz w sektorze leśnictwa.</u>	Zastępowanie paliw kopalnych.
Instalacje/infrastruktura do produkcji energii odnawialnej pochodzącej z biomasy	Artykuł 28: Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych <u>Artykuł 29: Współpraca przy opracowywaniu nowych produktów, procesów i technologii w sektorze rolniczym i żywnościowym oraz w sektorze leśnictwa</u> Artykuł 53: Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej Artykuł 54: Wsparcie dla tworzenia i rozwoju działalności gospodarczej Artykuł 56: Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej	Zastępowanie paliw kopalnych.

Priorytet: Odnawialne źródła energii

Rodzaje działań	Artykuł i środek	Potencjalne skutki
<u>Poprawa gospodarowania odpadami związanego z ponownym użyciem materiałów</u>	<u>Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych</u> <u>Artykuł 28: Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych</u> <u>Artykuł 29: Współpraca przy opracowywaniu nowych produktów, procesów i technologii w sektorze rolniczym i żywnościowym oraz w sektorze leśnictwa.</u> <u>Artykuł 53: Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej</u> <u>Artykuł 54: Wsparcie dla tworzenia i rozwoju działalności gospodarczej</u> <u>Artykuł 56: Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej</u>	Zastępowanie paliw kopalnych.
<u>Wykorzystywanie i produkcja energii słonecznej, energii wiatru, geotermalnej energii cieplnej i kogeneracji</u>	<u>Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych</u> <u>Artykuł 28: Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych</u> <u>Artykuł 29: Współpraca przy opracowywaniu nowych produktów, procesów i technologii w sektorze rolniczym i żywnościowym oraz w sektorze leśnictwa.</u> <u>Artykuł 53: Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej</u> <u>Artykuł 54: Wsparcie dla tworzenia i rozwoju działalności gospodarczej</u> <u>Artykuł 56: Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej</u>	Zastępowanie paliw kopalnych.

Priorytet: Gospodarka wodna

Rodzaje działań	Artykuł i środek	Potencjalne skutki
Technologie wodoszczędne, magazynowanie wody Wodoszczędne technologie produkcyjne	<u>Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych</u> <u>Artykuł 28: Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych</u> <u>Artykuł 29: Współpraca przy opracowywaniu nowych produktów, procesów i technologii w sektorze rolniczym i żywnościowym oraz w sektorze leśnictwa</u> Artykuł 30: Infrastruktura	Poprawa racjonalnego zużycia wody.

Priorytet: Gospodarka wodna

Rodzaje działań	Artykuł i środek	Potencjalne skutki
Zarządzanie ryzykiem powodzi	<p>Artykuł 28: <u>Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych</u></p> <p>Artykuł 29: <u>Współpraca przy opracowywaniu nowych produktów, procesów i technologii w sektorze rolniczym i żywnościowym oraz w sektorze leśnictwa</u></p> <p>Artykuł 39: <u>Płatności rolnośrodowiskowe</u></p> <p>Artykuł 41: <u>Inwestycje nieprodukcyjne</u></p>	Poprawa racjonalnego zużycia wody.
Odtwarzanie terenów podmokłych Przekształcanie gruntów rolnych w systemy leśne/rolnoleśne	<p>Artykuł 39: Płatności rolnośrodowiskowe</p> <p>Artykuł 41: Inwestycje nieprodukcyjne</p> <p>Artykuły 43 i 45: Pierwsze zalesianie gruntów rolnych i gruntów nierolniczych</p>	Zachowanie jednolitych części wód o istotnym znaczeniu; ochrona wody wysokiej jakości
Rozwój jednolitych części wód o charakterze półnaturalnym	Artykuł 57: Zachowanie i poprawa stanu dziedzictwa wsi	Zachowanie jednolitych części wód o istotnym znaczeniu; ochrona wody wysokiej jakości.
Metody użytkowania gleby (np. międzyplony)	Art. 39 Płatności rolnośrodowiskowe	Ograniczenie przenikania do wody różnorodnych związków, w tym fosforu.

Priorytet: Różnorodność biologiczna

Rodzaje działań	Artykuł i środek	Potencjalne skutki
Zaprzestanie stosowania nawozów i pestycydów na gruntach rolnych o wysokiej wartości przyrodniczej Produkcja zintegrowana i ekologiczna	<p>Art. 39 Płatności rolnośrodowiskowe</p> <p>Artykuł 28: <u>Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych</u></p> <p>Artykuł 29: <u>Współpraca przy opracowywaniu nowych produktów, procesów i technologii w sektorze rolniczym i żywnościowym oraz w sektorze leśnictwa</u></p>	Zachowanie roślinności różnorodnej gatunkowo, ochrona i utrzymanie pastwisk.
Żywopłaty i ogrodzenia z roślin wieloletnich Tworzenie biotopów/siedlisk i zarządzanie nimi na obszarach Natura 2000 lub poza nimi Zmiana sposobu użytkowania gruntów (zarządzanie pastwiskami ekstensywnymi, przekształcanie gruntów ornych w pastwiska, długotrwałe odłogowanie) Zarządzanie uprawami wieloletnimi o wysokiej wartości przyrodniczej	<p>Artykuły 38 i 46: Płatności dla obszarów Natura 2000</p> <p>Artykuł 39: Płatności rolnośrodowiskowe</p> <p>Artykuł 41: Inwestycje nieprodukcyjne</p> <p>Artykuł 47: Płatności z tytułu środowiska leśnego</p> <p>Artykuł 57: Zachowanie i poprawa stanu dziedzictwa wsi</p>	Ochrona ptaków, dzikiej fauny i flory oraz poprawa systemu biotopów; zmniejszenie przenikania szkodliwych substancji do siedlisk sąsiadujących.
Zachowanie różnorodności genetycznej	Artykuł 39: Płatności rolnośrodowiskowe	Zachowanie różnorodności genetycznej.

Uzasadnienie

Te nowe wyzwania staną się ważną i być może opłacalną częścią działalności rolniczej.

Aby zachęcić rolników do odgrywania przewodniej roli w inicjowaniu konkurencyjnej i zrównoważonej działalności gospodarczej, do znajdowania rozwiązań w zakresie zrównoważonej gospodarki rolnej i do pełnienia czynnej roli we wdrażaniu nowych środków w zakresie ochrony środowiska, należy umożliwić im stosowanie wszystkich odpowiednich środków w ramach EFRROW, w tym środków na rzecz wzmocnienia innowacyjności oraz rozwijania nowych technologii i strategii. Na tym etapie środki te nie zostały jeszcze wyszczególnione przez Komisję. Uczynienie tego zachęci państwa członkowskie do ich realizacji.

Bruksela, 8 października 2008 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Luc VAN DEN BRANDE
